

HET GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE,

tweede kamer, heeft de navolgende beschikking gegeven inzake
JAMES ALLEN (Ireland) LTD.,
gevestigd te Dublin, Ierland,
appellante,

procureur mr. R.V. Kist,

t e g e n

DE BESLOTEN VENNOOTSCHAP MET BEPERKTE AANSPRAKELIJKHEID MAREA
PRODUCTEN B.V.,

gevestigd en kantoorhoudende te Rotterdam,
geïntimeerde.

1. Met haar op 6 december 1983 ter griffie van het Hof
ingekomen verzoekschrift is appellante in hoger beroep gekomen
van de beschikking van de President van de Arrondissements-
rechtbank te Rotterdam van 7 november 1983, waarbij haar verzoek
haar verlof tot tenuitvoerlegging in Nederland te verlenen
van de arbitrale beslissing van de arbitragecommissie van de
Grain and Feed Trade Association Ltd. op 18 februari 1983
tussen partijen gegeven, is afgewezen.

Appellante verzoekt de bestreden beschikking te vernietigen
en haar alsnog het gevraagde verlof te verlenen zonder verplichting
tot zekerheidsstelling en voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij
voorraad.

Geïntimeerde heeft verweer gevoerd.

Voor het overige verwijst het Hof naar de stukken, waarvan de
inhoud als hier ingevoegd geldt.

2. Partijen zijn gehoord ter terechtzitting van het Hof van
24 januari 1984, waarvan proces-verbaal is opgemaakt;

3. De grief van appellant luidt dat de President ten onrechte
heeft overvogen dat in casu niet zou zijn voldaan aan het
gestelde in artikel IV lid 1, sub b van het Verdrag van New
York van 10 juni 1958, omdat - zakelijk en verkort weergegeven -
- het onderwerpelijke met de hand geschreven door appellante
en geïntimeerde ondertekende contract d.d. 18 juni 1981, dat
weliswaar zelf geen arbitraal beding of een verwijzing naar
condities met een arbitraal beding bevat, slechts diende ter

vervanging van een al eerder tussen partijen op GAFTA-
condities gesloten contract;

- omdat het onderwerpelijke contract schriftelijk in een
zogenaamde "purchase contract" is bevestigd door appellante
aan de makelaar van geïntimeerde (Interpro B.V.) met vermelding
van toepasselijkheid van de Gafta condities nr. 100;

- omdat geïntimeerde ten aanzien van het onderwerpelijke
contract zelf heeft verwezen naar die Gafta condities door
in haar brief van 14 augustus 1981 aan appellante te schrijven
dat zij van haar contractuele rechten gebruik wil maken door
ook zelf een expertise te laten verrichten;

- en omdat de Gafta condities een bestendig gebruikelijk
beding tussen partijen vormden;

4. Geïntimeerde heeft het voorgaande gemotiveerd bestreden en
heeft ook niet aan de onderhavige arbitrage meegewerkt.

5. Het Hof verenigt zich met de beslissing van de President en
de gronden waarop deze berust.

Een in artikel IV lid 1 sub b juncto artikel II van het Verdrag
(van New York) over de erkenning en tenuitvoerlegging van
buitenlandse scheidsrechtelijke uitspraken, van 10 juni 1958,
vereiste schriftelijke en duidelijke overeenkomst, waarbij partijen
zich zouden hebben verbonden zich terzake van een geschil
te onderwerpen aan een uitspraak van scheidsmannen heeft
appellante niet - ook niet in hoger beroep - in het geding
gebracht: Het handgeschreven contract van 18 juni 1981 behelst
geen arbitraal geding en GAFTA-condities worden daarin niet
met zoveel woorden toepasselijk verklaard.

Hetgeen appellante ten betoge, dat in casu niettemin aan de
vereisten van voormeld verdrag zou zijn voldaan, heeft
aangevoerd, kan haar niet baten:

Haar stelling, dat het handgeschreven contract van 18 juni 1981
slechts diende ter vervanging van een eerder op GAFTA-condities
gesloten contract, wordt, gezien geïntimeerdes gemotiveerd
verweer dienaangaande, door niets gesteund;

appellante heeft daarenboven nagelaten dit "eerdere" contract
in het geding te brengen.

Voorts is niet gebleken, dat geïntimeerde met de inhoud van het
zogenaamde "purchase contract" accoord is gegaan; Zelfs is niet gebleken dat dit contract geïntimeerde heeft

makelaar, Interpro B.V., aan wie appellante zeg/het te hebben toegezonden, heeft bereikt.

Uit de overgelegde copie van het contract blijkt ook niet, dat het door appellante zelf was ondertekend.

De door appellante in het geding gebrachte brief van 14 augustus 1981 levert onvoldoende steun op voor haar stelling, dat geïntimeerde zich er - in elk geval - van bewust was, dat de zaak aan arbitrage was onderworpen en/of dat GAFTA-condities van toepassing waren.

Een tegenanalyse, zoals door geïntimeerde met gebruikmaking van haar "contractual rights" in dat schrijven wordt aangekondigd, zegt op zich niets omtrent de toepasselijkheid van de GAFTA-condities op het onderhavige contract. Een tegenanalyse is, naar geïntimeerde terecht heeft aangevoerd, op zich in de handel geenszins ongebruikelijk, in aanmerking genomen, dat ook vele andere gebruikelijke condities een tegenanalyse kennen. Ook de stelling van appellante, dat de GAFTA-condities tussen partijen als bestendig gebruikelijk zouden zijn aan te merken, kan haar, wat er ook van zij, niet baten.

De 25 andere contracten, waarop zij zich ten blicke daarvan beroept, verwijzen kennelijk alle zonder uitzondering telkens uitdrukkelijk naar die condities, hetgeen - ingeval van een bestendig gebruik - overbodig zou zijn, zodat nu het handgeschreven contract d.d. 18 juni 1981 geen uitdrukkelijke verwijzing naar die condities behelst, dit veeleer, zoals geïntimeerde heeft betoogd en appellante onvoldoende heeft weerlegd, erop duidt, dat te dezen sprake is geweest van een afwijkend contract. Het vereiste van de in de artikelen IV lid 1 sub b juncto II van het verdrag bedoelde "schriftelijke overeenkomst" snijdt overigens het beroep op zo'n bestendig gebruik af.

Nu niet is kunnen blijken, dat te dezen aan de in de artikelen IV lid 1 sub b juncto II van meergenoemd verdrag gestelde vereisten is voldaan, heeft de President terecht reeds op die gronden het verzoek van appellante tot het verkrijgen van verlof tot tenuitvoerlegging in Nederland van de onderhavige arbitrale beslissing afgewezen.

De beschikking van de President dient derhalve te worden bekrachtigd; appellante zal in voege als na te melden in de kosten worden verwezen.

BESCHIKKENDE IN HOGER BEROEP:

Bekrachtigt de bestreden beschikking van de President van de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam van 7 november 1983.

Veroordeelt appellante tot betaling van de kosten op de behandeling van dit verzoekschrift is hoger beroep gevallen, welke tot op deze uitspraak aan de zijde van geïntimeerde worden begroot op f 2400,-.

Aldus gedaan door mr. Mulder, vice-president, mrs. Van Meerten en Borgart, raadsheren, in tegenwoordigheid van de griffier mr. Schuijtvlot.

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 17 februari 1984.

Voor afschrift:
De Griffier van het Gerecht

te 's-Gravenhage.

